

amor en dona ale' per
a segur fermar. Qui no
pari) la confiança en
nosaltres matíxos. Els dos
són pion suficient per a
crear-nos la idea son-
niada i vindrà per a
nosaltres la felicitat per-

que ens som pion d'ales
i la meixem. venit!

Maria del meu cor?

Si, venete mera, vindran

els dies venens i clars que

tots dos sabrem expressar-nos

l'amor nostre, tan nostre.

Pròximament la hora de l'hiver

de Barcelona el Maig.

Ta toruanca no en dults.

Segurament que ja havràs

enviat el drapet, no?

Ta m'auria bé, ja pel teatre

Salutacions a tots

Detorets a tots els moments

Per a tu, venete mera

es petons molt ten, ben ten, però

Hernesta, divendres 27-12-40 (155)

Maria ben mera: Ta ho veus t'escric el divendres! No és pas culpa mera si no
del treball. Hui feu un bon dia i ho aprofitarem pel treball. A la nit
ens hem trobat sense esbelunes. Avui t'escric tard però perquè a la casa
hem trobat una esbeluna. Durant el dia ni que no treballiem no podem
escrivire. Com que fa tant fred hem de tindre la porta tancada i no ens
hi veiem pion per escriure. Hei també el fred aposta de fort. Segura-
ment que el termòmetre marcaria alguns graus /sota zero. Amb tot
és resisteix bé més no manca pas el foc i sempre va ben fortet.
Això si que no ho acabarem pas per molt que en fem.

La tercera carteta de Nadal l'he rebuta ara fa uns estons. Ja
t'ho deia en la meva del diumenge que segurament rebries al matí
tempo la carta del dijous i del diumenge. Aquesta també s'è quan
sortirà. Segurament que fins el diumenge al matí, però jo escric i
la portaré demà al matí a la casa per si algú s'arribés a Fontova.
Ah! Neneta mera. Quin viure més tristet, no? Creu-me que voldria
que tots aquests festes haguessin passat ja. Són tristes separant un dels
més més estimats. Què li farem, però? Cal no perdre un moment
l'esperança que la situació millorarà aviat per nosaltres, car no hi ha
mal que duri cent anys. Jo estic esperant. No sé però en din el
cor que això cauria aviat i a favor nostre. Segurament que no hi
haurà temps per anar a Mèxic, ja ho veuràs. Si viagues alguna
cosa bona, quina sort, no? Ta vindrà no en dults'. El que costa és

poder refer la vida així com desitgem... És en part una tentació entrar de nou als groups de T. F. Ho faria content si salís que hot precipitar la nostra unió, però hi si després no hi ha possibilitat? Jo pèrò escriuré de nou al 210 Group. Preguntaré més coses i veureé. El que emprengués que fuis per entrar allà calui fer sollicitud i paperots. Això d'així ja s'í dolent però superarem l'estapa dolenta si volem. El contracte nostre finalitzarà el dia 7 de febrer. Mentrestant no hagi caducat no és possible enviar de feina sense el consentiment del patró. Per a mi si en deo~~d~~ entrar a un group ja conseqüiria d'ell un paper rescindint el contracte però no en inull pas precipitar. Cal xafar així sempre fort, no et sembla?

Eus parlo d'en Llop. Adjunt trobaràs la tajua que fa dos dies vaig rebre. Escriviu tu a la seva dona, jo contestaré a ell un dia d'aquests.

Rambla em balla fer una carta per casa que jo farei i tu transcriuiràs amb la teva lletra. Ell així coneixeràs que soc jo per la redacció. Mi extrauga el que diu el Ramonet d'allí que estás esperantats. Si en queda temps la farem després li la trobaràs adjunt. En tot cas, la transcrius a una postal de 1'50. Així coneixeràs més que quan va una postal soc jo qui escriví. D'acord, micosot meu?

Bé, neneta mera. Ta avisaré al xicot aquell. Si li donava l'adreça aquesta era per la cosa del jaguet que deixà volà enviar-li la seva xica i com que semblava que hauríem de juitar d'així... Eu ti no pateixis que ja mirare de cercar alguna altra solució per la cosa d'adreça fixa. I ara rebràs les d'en Berge's, no? I segurament que a l'envelopi vindrà a nom seu.

D'en Berge's, ara que en parlo, no he rebut pas contestació encara a la meva última carta i creu que mi extrauga. Si tu li nemes algúna dix. li això, que esperaré carta seva en contestar a la que fa molt temps el vaj escrivir.

I neneta mera, només di-te que d'estiu molt i molt. Que el teu record no em deixa en aquesta solitud present. Que el teu